

קומנדו יהודי בהדרגת ישראל

הלחן הנוסח המלא של מאמרו הסנסציוני של סרג' ברומברגר, שהופיע השבוע ביומון הצרפתי החשוב "פיגארו", המטיל אור חדש לגמרי על מהות המחומות הממושכות בעיר אוראן, בהן לוקח הארגון

טרה. קבוצות טרוריסטיות של ארגון זה פועלות מתוך אנארכיה, מגבירות את ההתנקשויות ומוסיפות במידה ניכרת למתיחות הקיימת. **התערבותם של לוחמיקומאנדו יהודיים — בהשראתה של ממשלת ישראל, הצועדת בי כיוון סיעת סוויני — אחראית אף היא לחלק מן ההתפתחות.** באלג'יר, לעומת זאת, נראה כי הסיעה הצבאית — שתוגברה עם כואם של קצינים צעירים מצרפת — שולטת יותר במצב.

★ ★ ★

רשת בבגיה

בל אופן, נראה כי הסגן לשעבר, דלגרה, נסע לבלגיה לפי הוראות מסוייני. אין הוכחה רשמית כי

מאחר והמוסלמים הינם מה שהינם, אין טעם לנסות לבוא איתם לידי הסכם. יש לבצע חלוקה. ומאחר והצרפתים תים בצרפת הינם מה שהינם, מהיב המצב כי הרגליים השחורות יהיו בעלי אותו מיקלס אפריקאי ושליטיו. יהיה גם צורך לנתק את קשרהשיתוף עם המטרופולין לשעבר, כדי שהרפובליקה האלג'ירית תהיה בעלת מעמד. כדי להבטיח את החלוקה, יש ליצור אותה כבר עכשיו, על-ידי עובדות, ולא לחכות להחלטות רשמיות. לשם כך יש להבטיח עמדות במיוחד באלג'יר ובאוראן, להראות כי הקיום-בצחת של העדות השונות הוא בלתיאפשרי. יש ליצור בשתי ערים אלה מצב של חר שיחתמו ההסכמים.

יש גם להכות בצרפת עצמה, כדי ליצור אורית התפרצות ולהקשות על הממשלה להחזיק מעמד. במקרה

המצב באלג'יריה מסתבך למראית-עין. כרווי האר-אחאס, שידורי סאלאן וגיוס אורחים בישרו, בסוף השבוע, פעולה אלימה. השביתה הכללית של אתמול באלג'יר, התקרבה כבר מצידה לתחום ההתמרדות הגלויה בשלטון. אולם היא הסתיימה מבלי שהאר-אחאס ינסה לנצלה עד תום.

באוראן, שם חילק האר-אחאס לאחרונה נשק לאנשים צעירים מאי, הסתיים יום-השביתה בהפגנה שלוחה ובהשר מעט סיסמאות לפני בניין המשטרה. את ההסבר לניגודים אלה יש לחפש במתרחש בתוככי האירגון החשאית.

נוצר שם קרע בין שתי סיעות, אותן אפשר להגדיר כסיעת אנשיהצבא וסיעת "הרגליים השחורות". למעשה המצב מסובך יותר, מאי-חר שחלק מן האזרחים שומר אימונים לסאי לאן ולאנשיהצבא, ואילו חלק מאנשי הצבא נוטים לסיעת האזרחים. נראה שיש גב חשיבות לבעיית הדורות והגיל, ואין זה מקרה שהסיעה המתנגדת לסיעת סאלאן מונהגת על-ידי סוויני, נשיא הסטודנטים לשעבר, שי ליצור עומדים צעירי האר-אחאס.

הסיכסוך עמוק במיוחד, מאחר שהוא נוגע גם למצב הפעולה של הארגון.

גליון מספר 8 עתון האר-אחאס, שהופיע זה עתה במחתרת, מדגיר ברורות את עמדת סאלאן והסיעה הצבאית. והוא עמדה הדורשת "השתלבות מושלמת" של אלג'יריה כולה בצרפת. הבטאון יוצא נגד אלה הדוגלים בחלוקה — "צרפת קטנה", קטנה פחות או יותר לצרפת הגדולה. בעיני סאלאן וקבוצתו אין מקום לדעה כזו: אלג'יריה וצרפת הינן שלמות אחת, אשר בה יש גם חלק לעדה המוסלמית.

זה ביחס למצב. ביחס לשיטות הגשמתו: לא על-ידי הפיכה, אלא על-ידי שליטה מוחלטת על האוכלוסיה האירופית, ובמידת האפשר גם על המוסלמים. אם תצליח הממשלה להגיע לכלל הסכם עם הפלן — אדרבא, שתנסה להגשימו באלג'יריה! אנשי סאלאן מאמינים שלא תצליח.

בינתיים, נאמר עוד בחוברת, מתפוררת והולכת השליטה הגוליסטית בצרפת גופא. כך, על כל פנים, מאמינים מוציא החוברת. בקרוב — יתמוטט המשטר. הכוחות השפויים של האומה יקימו שוב לתחייה את תוכנית אלג'יריה הצרפתית.

רעיון "הרגליים השחורות"

רעיון "הרגליים השחורות" לא הובע, לפי מיטב ידיעתנו, בשום חוברת, אך ניתן להשתרר מקטעים. סוויני סבור, כי אנשי הצבא מקריבים את אלג'יריה על מזבח רצונם להרוס את כוחהשלטון הגוליסטי. הם יודעים, בעומק ליבם, כי רעיון אלג'יריה צרפתית אינו מעשי; הוא רק הסמאה עכור. במקודם או במאוחר, אפילו אם ינצחו בפאריס, יאלצו להודות כי אי-אפשר עוד לקיים אלג'יריה צרפתית. אולם אז יהיה מאוחר מדי. יש להבטיח — כל עוד ניתן הדבר, לפחות — מיקלס אפריקאי עבור הרגליים השחורות, המרגישים את עצמם אלג'יריים לפחות באותה מידה שהם צרפתים.

• כינויים של תושבי אלג'יריה האירופיים.

LE FIGARO — 10 JANVIER 1962

ALGER : Serge BROMBERGER

Divisions de plus en plus accentuées au sein de l'O. A. S.

- CLAN SALAN : Objectif, toujours l'intégration
- CLAN SUSINI : Action violente et partition

Au plan des ex-militaires s'oppose une tendance « pied noir »

Alger, 6 janvier. (De notre correspondant spécial) — A celui de Salan est opposé par Saint-François, président des ex-militaires, pour lui les jeunes de l'O. A. S. qui ne veulent pas se laisser diviser en deux camps, l'un pour l'intégration, l'autre pour la partition.

כותרת מאמרו של סרג' ברומברגר ב"פיגארו" על הקומנדו היהודי

אמנם הגיע לשם, אך הדבר מתקבל על הדעת. בהיותו נתון בלג'י ומלוכך לשעבר, יש לסגן לשעבר של חסיבת הצנחנים קשריידדות עם החוגים המלוכנים החתיקים. מניחים כי הקים שם רשת, המבוססת על לגיונים משוח ררים, המסוגלת לבצע גל של פעולות חבלניות בצרפת, מתוך בסיסים בבלגיה.

מכל מקום, חייב סאלאן להתחשב בלחץ של סיעת סוויני. יתכן כי הודעתהגיוס שפורסמה על-ידי סאלאן היתה, במידת-מה, ויתור לצעירים. הוא היה חייב לעשות זאת, אחרי שהבטיח לפני שלושה חודשים, כי עוד לפני סוף השנה יגויסו שמונה שנתונים לשרות האר-אחאס. אולם הגימה שבה הודיע על גיוס זה היתה נימה שקטה. כי סאלאן בודאי אינו מתכוון להמריץ את ההתמרדות. דבר זה מסביר מדוע לא עשה דבר לניצול השביתה הכללית.

אולם מצב זה הנהו חרה סכנות. סיעת אנשיהצבא אינה יכולה בעת ובעונה אחת להודיע על גיוס, לקרוא למרד ולדחות ללא הרף כל פעולה. קיים סיכון, כי על אף חישור ביחם, יגרפו אל תוך מצב של מרידה צבאית — דבר שהוא, מן הסתם, מבוקשו של סוויני.

הצורך, אפשר לנהל משאומתן עם הממשלה על חלוקה, תוך איום בפעולות קיצוניות יותר.

זוהי, פחות או יותר, תוכנית סיעתו של סוויני. כבר עתה נראה כי סוויני ניהל עם הסגן לשעבר, דלגרה, ראש קבוצותהמייבצע המיוחדות, מה שנקרא בשפה המארכסיסטית פעילות פיצול. כתוצאה מכך נערכו כמה פעולות, בניגוד לדעתם של סאלאן וגודאר.

דבר זה עשוי להסביר מדוע, למשל, ניצר סאלאן את חוצנו מרצח ויליאם לוי, אחד מראשי האיגודים המקצרי ערים הסוציאליסטים באלג'יר.

★ ★ ★

אנארכיה באוראן

סיכסוך זה הוא העומד, מן הסתם, מאחורי האסר-כיה השוררת באוראן.

זיהו, ראש האר-אחאס באוראן, הגביר את פניותיו אל התושבים האירופיים שיחדלו ממעשי הלינץ שלהם נגד המוסלמים. הוא אף הודיע כי האר-אחאס יפעל נגד הצעירים שלא יישמעו לקריאות אלה. אולם הוא לא הצליח להכתיב את מרותו.

מאידך נראה כי אנארכיה דומה שוררת בשורות הפלן, באוראן, אחרי שמסגרתו הפיקודית פוקה על-ידי המש-

עליה לשמור לדהגול את תמיכת הצבא, או לפחות את ניטרליות הצבא. עליה לבסס בצורה איתנה את המשטר של דברה — זאת אומרת להחזיר לכל עורקי עמנו את הרעל הניאנאצי, בממלכת הגנרל המכובד, המתרחק יותר ויותר מן המציאות. "צועדים לקראת צרפת בנוסח סאלאזאר, שיעודה יהיה להגן לנצח על גבולותיה של חתיכתאדמה באלג'יריה, סביב הערים אלג'יר ואוראן. תוך כדי כך ימותו בארצנו ובעמנו כל הסגולות ההפוכות איתנו לאומה."

★ ★ ★

דבריו של בן-גוריון ובהזרמתו את חרות, פעולות הארגון הצבאי היהודי באלג'יריה, השמועות על הקשרים בין ישראל לבין חלק מסויים של האר-אחאס, פעילותו של שמעון פרס, השמועות הצרפתיות בדבר מגע בין מנגנוןהחושך הישראלי לבין מנגנוןהחושך הצרפתי — כל אלה משתלבים לכלל מסקנה: **ממשלת ישראל החליטה לתמוך בכל כוחותיה בפתרון זה.**

ממשלת ישראל אין פירושה, במקרה זה, הפורום הקרוי כך רשמית. לפי כל הסימנים, אין משרדהחושך הישראלי מסכים לקי זה. גולדה מאיר, הקרובה הרבה יותר לארצותהברית מאשר לצרפת, מוספת בלי ספק מן השיקול שקו זה יקים את אצרו אסיה ואת האדם נגד ישראל. גם אין ספק שארצותהברית תתנגד לו, מתוך חשש שמא יביא המשך המלחמה לחזית המחנה הקומוניסטי לאלג'יריה. שהרי אם תימשך המלחמה נגד צרפת, לא תהיה לתנועתהשיחור האלג'ירית ברירה אחת אלא להזדקק לעזרת אויבי צרפת ואויבי נאט"ו.

אולם קו זה לא הובא — וגם לא יובא — להכרעת הממשלה. הוא נקבע על-ידי הכת הבטחוניסטית. דויד בן-גוריון וחבר מרעיו יבצעו אותו בעזרת המבשרים העומדים לרשותם, שאינם כפופים לשום פיקוח ממשלתי רציני.

עורכם של חסידי בן-גוריון וכן/או של הנוער היהודי המאורגן באלג'יריה דרושה לקוניה מכה בחינות. לארגון הצבאי היהודי באלג'יריה נועד תפקיד חשוב ביצירת "עובדה מוגמרת", על-ידי גרימת מהומות בינעדיות נוסח אוראן, שיכריחו את המוסלמים (המשך בעמוד 19)

בגון השמדתאוכלוסיה ומירודפים טוטאלי. עתה מסתבר כי קיימת קנוניה, החותרת לקראת פתרון רביעי, והוא:

הקו של הקנוניה: לחלק את אלג'יריה בכוח הנשק. לרכז את האוכלוסיה הלא-מוסלמית בחלקים החשובים ביותר של המדינה, ובעיקר לאורן החוף. לכונן בשטח זה מדינה צרפתית, תוך הפקרת שאר חלקי המדינה לשלטון הפלן.

ברור לגמרי כי תנועתהשיחור האלג'ירית לא תסכים לעולם לפתרון זה. פירושו, למעשה, שלא יקום שלום צרפתיאלג'ירי, אלא להיפך: תהיה מלחמת-נצח בין שני העמים. לאורך גבולות אלג'יריה הצרפתית יוצר מצב דומה לזה השורר (מאותן סיבות עצמן) בגבולות ישראל.

★ ★ ★

הם יומי הקנוניה? אילו כוחות מתייצבים מאחוריה? איך הם מקחים להגשימה הלכה למעשה?

בצרפת ובאלג'יריה, שותפים לה שלושה גורמים עיקריים, והם: **צבירת משרדהבטחון**, המסכיל ומנגנוןהחושך (אך לא הגנרל סאלאן ומנהיגי הצבא באלג'יריה).

חלק מן הממשלה, בהנהגת ראשההממשלה, מישל דברה. מזה זמן רב ידוע כי דברה חותר תחת שלטון דהגול. אינו ממלא את הוראותיו ומתעלם כליל מתוכניתו להשכנת השלום.

פלג חשוב של האר-אחאס, שהתייחס מן הסיכוי שכל אלג'יריה תישאר צרפתית. שושבני קנוניה זו מקחים כי יעלה בכוחם להכניע את דהגול ולהכריח אותו לקבל את הקו שלה. הם יודעים כי דהגול הוא זקן כלשהוא, שהסתכן לגמרי במסכת כזו ותמיוותיו. לדעתם יקבל דהגול בסופו של דבר כל פתרון, אפילו יהיה נוגד באופן קיצוני לדעתו שלו, על מנת להישאר בשלטון. הרוון הישיש אינו רוצה להיכנס להיסטוריה כאדם שנכשל וסולק.

ואכן, לאחרונה הושמעו גם בסביבת דהגול רמזים כי "אין להימנע מן החלוקה". כך מסכם את המצב עורך השבועון החשוב ביותר בצרפת, "לאכספרס": "ובכן, אנו צועדים לקראת החלוקה. עליה למנוע את סכנת ההפיכה נגד המשטר."